

آیین‌نامه اجرایی رسیدگی به تخلفات صنفی و

حرفه‌ای شاغلان حرفه دامپزشکی

شماره : 2523ت24689هـ.

تاریخ : 1382.02.21

وزارت جهاد کشاورزی

هیأت وزیران در جلسه مورخ 1382.2.10 بنا به پیشنهاد شماره 28.4428.011 مورخ 23.1380. وزارت جهاد کشاورزی و به استناد ماده (25) قانون تأسیس سازمان نظام دامپزشکی جمهوری اسلامی ایران- مصوب 1376 -، آیین‌نامه اجرایی رسیدگی به تخلفات صنفی و حرفه‌ای شاغلان حرفه دامپزشکی رابه شرح زیر تصویب نمود:

آیین‌نامه اجرایی رسیدگی به تخلفات صنفی و حرفه‌ای شاغلان حرفه دامپزشکی

فصل اول - تعاریف و تخلفات صنفی و حرفه‌ای

قسمت اول - تعاریف

ماده 1- حرفه دامپزشکی شامل آن دسته از فعالیتهای دامپزشکی می‌باشد که در جهت

تأمین، حفظ و ارتقای سطح بهداشت و درمان دام و یا مبارزه با بیماریهای مشترک بین

انسان و دام به منظور کاهش ضایعات، افزایش تولیدات، تأمین کیفیت و بهداشت

فرآورده‌های دامی و اعتلای سطح بهداشت عمومی جامعه، توسط شاغلان حرفه دامپزشکی در

مراکز و واحدهای ذیل صورت می‌گیرد:

1- شرکتها، مؤسسات و مراکز تولیدی، خدماتی، تجاری (صادرات، واردات و توزیع)

در زمینه‌های دارو، مواد بیولوژیک، لوازم و تجهیزات آزمایشگاهی و درمانگاهی

دامپزشکی.

2- بیمارستانها، پلی کلینیکها، درمانگاهها، مطبها و دفاتر اشتغال به امور مندرج در صدر

ماده.

3- مراکز بهداشتی، مایه کوبی دام و مراکز خدمات دامپزشکی.

4- داروخانه‌های دامپزشکی.

5- مراکز نگهداری و پرورش دام.

6- آزمایشگاههای دامپزشکی.

7- مراکز آموزشی، تحقیقاتی، اجرایی.

8- کشتارگاهها، مراکز تولید، نگهداری، فرآوری، بسته بندی و توزیع فرآورده‌های

خام و جانبی دام و سایر مراکز مشابه که شمول این آیین‌نامه مستلزم ذکر نام است.

9- مراکز رادیولوژی، رادیو تراپی و سونوگرافی دامپزشکی.

10 - سایر مراکز و واحدهایی که بر وفق قوانین جاری مربوط مجوز می‌گیرند.

تبصره 1- کلمه دام در این آیین‌نامه به کلیه حیوانات اهلی، طیور، آبزیان، حشرات

مفید، حیوانات آزمایشگاهی و حیوانات باغ وحش و حیات وحش اطلاق می‌گردد.

تبصره 2- شاغلان حرفه دامپزشکی در دستگاههای دولتی و عمومی و اعضای هیأت علمی که

خارج از وظائف و مأموریتهای اداری به امور دامپزشکی اشتغال داشته باشند، تنها تابع

مقررات این آیین‌نامه خواهند بود.

ماده 2- شاغلان حرفه دامپزشکی شامل کلیه دانش آموختگان دوره‌های دکترای عمومی و تخصصی، کاردانی و کارشناسی دامپزشکی و نیز سایر رده‌های دارای مجوز قانونی وفق قانون تأسیس سازمان نظام دامپزشکی جمهوری اسلامی ایران - مصوب 1367- اعم از تکنسین، کمک تکنسین و کمک کارشناس که در یکی از مراکز مندرج در ماده (1) این آیین‌نامه اشتغال دارند، می‌گردد.

ماده 3- چنانچه مشمولان قانون سازمان نظام دامپزشکی در انجام وظائف خود مرتکب یکی از موارد زیر شوند، عمل آنها تخلف محسوب و متخلفان با توجه به محتویات پرونده از جمله شدت و ضعف عمل ارتكابی و تعدد و تکرار آن حسب مورد به مجازاتهای مقرر در ماده (20) این آیین‌نامه محکوم می‌شوند:

1. عدم رعایت موازین شرعی که عبارتست از ترک واجبات و عمل به محرمات دین مبین اسلام در حرفه دامپزشکی از قبیل عدم رعایت پوشش مناسب اسلامی.

2. عدم رعایت موازین قانونی از قبیل عدم رعایت تعرفه‌ها، اشتغال به مایه کوبی و درمان بدون اخذ پروانه از سازمان دامپزشکی.

3- عدم رعایت مقررات و نظامات دولتی که عبارتست از نقض آیین‌نامه‌ها، بخشنامه‌ها و دستورالعملهایی که در امور مربوط به حرفه دامپزشکی از مراجع ذی صلاح صادر می‌گردد از قبیل تغییر محل پروانه اشتغال بدون مجوز، تعطیلی یا ترک محل کار بدون انجام هماهنگیهای لازم، عدم نصب پروانه در محل مناسب و قابل دید.

4. عدم رعایت مقررات صنفی و حرفه‌ای به شرح مواد آتی.

5. عدم رعایت شؤونات شغلی که عبارتست از هرگونه اقدامی که موجب هتک حرمت جامعه دامپزشکی می‌شود از قبیل اشتهار به بی نظمی، رقابت ناسالم حرفه‌ای، اعتیاد به

مواد مخدر، استفاده غیرمجاز از موقعیت شغلی، به کار بردن عناوین علمی غیرواقعی و امثال آن.

6. سهل انگاری در انجام وظائف قانونی که عبارتست از بی دقتی یا عدم رعایت موازین علمی و فنی بهطور کامل که موجب ضرر و زیانی به بهره برداران خدمات دامپزشکی می شود از قبیل بی دقتی و اشتباه در پیچیدن نسخه که موجب ضرر دامدار گردد، عدم رعایت مراحل جراحی و ترخیص زود هنگام دام از مرکز درمانی.

7. اجحاف به دامداران و مراجعان که عبارتست از اقدامات غیرضرور نسبت به دامدار یا مراجعه کننده که موجب تأخیر در ارائه خدمات و تحمیل مخارج اضافه به آنها می شود از قبیل ارائه خدمات مازاد بر احتیاج به منظور سودجویی، تحمیل هرگونه مخارج خارج از ضوابط.

ماده 4- تخلفات صنفی و حرفه ای عبارتست از عدم رعایت دستورالعملها و ضوابط خاص صنفی مربوط به فعالیتهای مختلف دامپزشکی و وظائف فنی و حرفه ای.

ماده 5- انواع تخلفات صنفی و حرفه ای دامپزشکی شامل موارد ذیل می باشد:

1. جذب مشتری از طریق رقابت ناسالم حرفه ای از مؤسسات دولتی و یا غیردولتی به منظور سودجویی.

2. مبادرت به واسطه گری در خدمات مربوط به وظائف دامپزشکی به طور غیر مجاز.

3. اقدامات غیر علمی و غیر استاندارد و غیر ضروری و عدم رعایت تعرفه ها که منجر به ضرر و زیان دامدار گردد.

4. فعالیت و دخالت در امور دامپزشکی خارج از حدود صلاحیت توسط افراد مشمول این آیین نامه.

5. تبلیغات غیر واقعی و گمراه کننده و انتشار اکاذیب حرفه‌ای.
6. به کارگیری عناوین علمی و تخصصی کاذب.
7. تجویز و یا بکارگیری داروها، مواد شیمیایی و فرآورده‌های بیولوژیک غیر مجاز.
8. تجویز و یا بکارگیری دارو و یا مواد افزودنی غیر مجاز به منظور تسریع در رشد و یا تولید دام.
9. تجویز و یا بکارگیری دارو و یا مواد غیرمجاز به منظور افزایش قدرت دامهای مسابقه‌ای (دوپینگ).
10. تجویز و یا بکارگیری داروهای زائد بر نیاز دام بیمار و یا غیرمتجانس و خارج از ضوابط علمی و فنی.
11. عدم رعایت اصول نسخه نویسی.
12. قصور و یا تقصیر در ادامه اقدامات درمانی دام یا گله بیمار که منجر به خسارات دامدار گردد.
13. انجام فعالیت حرفه‌ای توسط دارندگان پروانه نیمه وقت در خارج از اوقات مقرر در پروانه و یا ساعات موظف اداری.
14. واگذاری پروانه فعالیت به دیگری یا استفاده از پروانه دیگری بدون مجوز.
15. عدم پذیرش دام بیمار اورژانسی در مراکز درمانی ذی ربط.
16. عدم همکاری با سازمان دامپزشکی در مواقع بروز بحران یا شیوع بیماری‌های واگیر دامی و غیرمنتظره، بدون عذر موجه.
17. ارائه گزارش کذب و خلاف واقع.
18. عدم همکاری در سیستم اطلاع رسانی بیماری‌ها برابر مقررات جاری کشور.

19. عدم رعایت زمان قطع مصرف دارو قبل از کشتار دام و یا مدت زمان عدم مصرف تولیدات دامی توسط انسان.

20. فروش و توزیع دارو و استفاده از مواد و ابزار دامپزشکی غیر مجاز.

21. بکارگیری و استفاده از افراد غیر مجاز در امور دامپزشکی.

22. عدم رعایت موارد مندرج در پروانه اشتغال.

23. تولید غیر مجاز دارو یا مواد شیمیایی و فرآورده‌های بیولوژیک خارج از

فارماکوپه (دارو نامه) دامپزشکی ایران .

24. مبادرت یا همکاری در تولید و فروش داروهای تقلبی.

25. تجویز یا بکارگیری دارو یا مواد افزودنی غیر مجاز در محصولات و فرآورده‌های

دامی.

26. عدم رعایت استانداردها و دستورالعملها که منجر به اشاعه بیماری و یا به مخاطره

افتادن بهداشت عمومی گردد.

ماده 6 - هیأت‌های بدوی و عالی انتظامی مکلفند پرونده کلیه شاغلان حرفه دامپزشکی و

افراد مرتبط با آنها را که به نحوی موجب مخاطره بهداشت عمومی می‌گردند و به

اقداماتی از قبیل عدم قطع مصرف دارو، مواد شیمیایی یا بیولوژیک قبل از کشتار دام و

یا مصرف انسانی فرآورده‌های خوراکی دام علی رغم توصیه دامپزشک در موعد مقرر مبادرت

می‌ورزند و موجب خسارت و کاهش کمی و کیفی تولیدات دامی و یا اشاعه بیماریهای دامی

یا مشترک بین انسان و دام می‌گردند، به مراجع ذی صلاح قضایی ارسال نمایند.

فصل دوم - تشکیل جلسات و نحوه رسیدگی به تخلفات

قسمت اول - تشکیل جلسه و نحوه رسیدگی به تخلفات در هیأت‌های بدوی انتظامی
ماده 7- هیأت بدوی انتظامی در استانها با عضویت اشخاص و مقامات موضوع ماده (21)
قانون سازمان نظام دامپزشکی تشکیل می‌گردد.

ماده 8- هیأت‌های بدوی انتظامی استانها در اولین جلسه از بین خود یک نفر نایب رییس
و یک نفر دبیر جلسه جهت تنظیم صورتجلسه‌ها و تنظیم مکاتبات خود انتخاب و تعیین
می‌کنند.

ماده 9- جلسه با حضور حداقل چهار نفر از اعضای هیأت بدوی انتظامی رسمیت می‌یابد
و تصمیمات هیأت، حداقل با سه رأی موافق معتبر خواهد بود.

ماده 10- هیأت بدوی انتظامی در موارد ذیل در مورد مشمولان قانون سازمان نظام
دامپزشکی مکلف به امر رسیدگی می‌باشد:

الف - وصول شکایت در ارتباط با تخلفات صنفی و حرفه‌ای موضوع ماده (3) این
آیین‌نامه از اشخاص حقیقی یا حقوقی.

ب - اعلام و ارجاع تخلف از طرف مراجع قضایی، مؤسسات و سازمانهای دولتی یا غیر
دولتی.

ج - اعلام و ارجاع تخلف از طرف رییس و شورای مرکزی سازمان نظام دامپزشکی یا رییس
یا شورای استانی نظام دامپزشکی.

تبصره 1- شکایت باید با امضاء و شامل نام و مشخصات و نشانی کامل شاکی و مشتکی‌عنه
باشد.

به شکایت بدون امضاء ترتیب اثر داده نخواهد شد.

تبصره 2- اعلانات مقرون به دلائل کافی هر چند بدون امضاء و مشخصات باشد، قابل

رسیدگی است.

تبصره 3- شکایت و یا اعلام تخلف به هیأت مربوط تقدیم می شود.

ماده 11- رییس هیأت بدوی انتظامی، رسیدگی مقدماتی را به یکی از اعضای هیأت، به

عنوان عضو محقق ارجاع می نماید.

عضو محقق موظف است حداکثر ظرف یک ماه تحقیقات مقتضی را انجام داده و گزارش آن را

کتباً ارائه نماید.

در صورتی که محقق عقیده بر تعقیب موضوع داشته باشد به دستور رییس هیأت رونوشت

شکوائیه و یا اعلام تخلف و ضمائم آن از طریق دبیرخانه هیأت برای مشتکی عنه ارسال

می شود.

مشتکی عنه باید حداکثر ظرف ده روز از تاریخ ابلاغ، پاسخ کتبی خود را به ضمیمه

دلایل و مدارک مورد استناد به دبیرخانه مربوط تسلیم نماید. هیأت می تواند در صورت

ضرورت مدت مذکور را پنج روز دیگر تمدید نماید. هیأت در صورت ضرورت می تواند نسبت به

تغییر عضو محقق و تمدید مهلت یک ماهه فقط برای یکبار اقدام و اتخاذ تصمیم نماید.

پس از آن مکلف به رسیدگی است.

تبصره 1- در صورتی که عضو محقق عقیده بر عدم وقوع تخلف و در نتیجه قائل به منع

تعقیب باشد، نظریه کتبی خود را به هیأت بدوی انتظامی اعلام و در صورت موافقت هیأت،

پرونده مختومه و بایگانی می گردد لیکن چنانچه نظر هیأت بر تعقیب و ادامه رسیدگی

باشد به ترتیب مقرر عمل خواهد شد در هر حال اتخاذ تصمیم نهایی با هیأت خواهد بود.

تبصره 2- چنانچه هیأت بدوی انتظامی پرونده را غیر قابل رسیدگی تشخیص و مبادرت به

صدور رأی بر عدم تخلف و یا برائت متهم نماید، مراتب حسب مورد به شاکی ابلاغ و وی

می‌تواند ظرف ده روز از تاریخ ابلاغ درخواست تجدید نظر خود را به هیأت عالی انتظامی ارائه نماید.

تبصره 3- به منظور تسریع در جمع آوری دلایل و تهیه و تکمیل اطلاعات و مدارک، هیأت‌های انتظامی می‌توانند براساس دستورالعملی که به تصویب هیأت عالی انتظامی می‌رسد، از فرد یا گروه تحقیق استفاده نمایند.

ماده 12- دبیرخانه هیأت پس از وصول پاسخ مشتکی‌عنه یا در صورتی که از وی در مهلت مقرر پاسخی نرسد، مدارک را به همراه پرونده به هیأت بدوی تقدیم می‌کند تا در صورت آماده بودن پرونده، هیأت رأی مقتضی صادر نماید و چنانچه ادای توضیح از طرفین و یا مطلعین و نیز در صورتی که شکای یا متهم جهت اثبات ادعای خود استناد به شهادت شهود نموده باشد هیأت در صورت نیاز نسبت به تعیین وقت رسیدگی و دعوت طرفین و شهود جهت استماع شهادت اقدام خواهد کرد.

تبصره 1- عدم حضور دعوت شدگان مانع رسیدگی و صدور رأی نمی‌باشد.

تبصره 2- هرگاه رسیدگی به اتهام به تشخیص هیأت‌های بدوی و عالی انتظامی مستلزم استفاده از نظرکارشناس باشد موضوع به کارشناس یا کمیته تخصصی ارجاع می‌شود.

ماده 13- هر گاه کسی مرتکب تخلف حرفه‌ای گردد پرونده وی در هیأت بدوی انتظامی استانی رسیدگی می‌شود که تخلف در آن حوزه واقع شده است.

تبصره 1- چنانچه فردی در استانهای مختلف مرتکب تخلف شود، پرونده وی در استانی که متخلف در آن به حرفه دامپزشکی اشتغال دارد، رسیدگی خواهد شد.

تبصره 2- در صورتی که در زمان طرح شکایت، متهم شاغل نباشد و یا در صورتی که متهم در استانهای مختلف مرتکب تخلف شده باشد هر یک از هیأت‌های بدوی انتظامی که بدو از

آن درخواست رسیدگی به تخلف شده باشد صالح به رسیدگی به کلیه تخلفات نامبرده خواهد بود.

تبصره 3- در صوتی که در استانی هیأت انتظامی وجود نداشته باشد، هیأت بدوی استان مجاور و یانزدیکترین استان، صالح به رسیدگی به تخلفات خواهد بود.

ماده 14- در صورتی که تخلف عنوان یکی از جرائم مندرج در قوانین جزایی را نیز داشته باشند برابر ماده (26) قانون سازمان نظام دامپزشکی اقدام خواهد شد.

قسمت دوم - تشکیل جلسه و نحوه رسیدگی به تخلفات در هیأت عالی انتظامی
ماده 15- هیأت عالی انتظامی با عضویت اشخاص و مقامات موضوع ماده (23) قانون سازمان نظام دامپزشکی جمهوری اسلامی ایران - مصوب 1376- تشکیل و جلسات آن با حضور حداقل پنج نفر از اعضاء رسمیت می یابد و اتخاذ تصمیم و صدور رأی حداقل با چهار رأی موافق معتبر خواهد بود.

ماده 16- در اولین جلسه از بین اعضای هیأت عالی یک نفر نائب رییس و یک نفر دبیر جلسه جهت تنظیم صورتجلسات و مکاتبات انتخاب می گردد.

ماده 17- اعلام مصوبات و سایر مکاتبات به مراجع ذی ربط توسط رییس هیأت عالی انتظامی و در غیاب او با نائب رییس صورت می گیرد.

ماده 18- اختیارات و وظائف هیأت عالی انتظامی به شرح ذیل می باشد:

1. نظارت عالیه بر کار هیأت های بدوی انتظامی و ایجاد هماهنگی و رفع اختلاف در تعیین صلاحیت بین آنها.

2. رسیدگی به اعتراضها و شکایات اشخاص حقیقی و حقوقی از طرز کار هیأت های بدوی

انتظامی.

3 - تجدید نظر در احکام صادر شده توسط هیأت‌های بدوی انتظامی.

4- انحلال هیأت‌های بدوی انتظامی در صورت ضرورت به تشخیص شورای مرکزی.

ماده 19- رییس هیأت عالی انتظامی پرونده‌های واصله از هیأت بدوی را جهت رسیدگی به

یکی از اعضای هیأت عالی انتظامی به عنوان عضو محقق ارجاع می‌نماید.

عضو محقق چنانچه پرونده را آماده صدور رأی یا در صورتی که انجام تحقیقات از قبیل

ارجاع امر به کارشناس و یا کمیته تخصصی و یا اقدامات لازم را تشخیص دهد، پرونده را

تکمیل و دلایل را به طور کامل جمع آوری و در نهایت پرونده را آماده طرح در هیأت

عالی می‌نماید.

هیأت عالی در صورتی که پرونده را تکمیل دانست رأی مقتضی صادر می‌نماید، ولی چنانچه

هیأت عالی انجام تحقیقات و یا اخذ توضیح بیشتری را لازم بداند نسبت به ادامه

رسیدگی اقدام و در صورت لزوم، باتعیین وقت، طرفین را جهت رسیدگی و ارائه توضیحات

دعوت و سپس رأی مقتضی صادر خواهد نمود.

تبصره - چنانچه رسیدگی و تصمیم‌گیری هیأت عالی متوقف بر استماع شهادت شهود باشد

هیأت، شهود مربوط را جهت شرکت در جلسه و ادای شهادت دعوت می‌نماید.

فصل سوم - نوع و میزان مجازاتهای انتظامی

ماده 20- متخلفان با توجه به شدت و ضعف ارتكابی، تعداد، دفعات و نتایج و

آثار تخلف حسب مورد به مجازاتهای ذیل محکوم می‌گردند:

الف - تذکر یا توبیخ شفاهی در حضور اعضای شورای استانی نظام دامپزشکی بدون درج در

پرونده.

ب - اخطار یا توبیخ کتبی با درج در پرونده نظام دامپزشکی.

ج - توبیخ کتبی با درج در پرونده نظام دامپزشکی و الصاق در تابلوی اعلانات نظام دامپزشکی محل.

د - الصاق رأی در تابلوی اعلانات نظام دامپزشکی محل و یا درج متن رأی در نشریه سازمان.

ه - تعلیق پروانه مربوط از سه ماه تا یک سال.

و - محرومیت از اشتغال به حرفه دامپزشکی از سه ماه تا یک سال در محل ارتکاب تخلف.

ز - محرومیت از اشتغال به حرفه دامپزشکی از سه ماه تا یک سال در تمام نقاط کشور.

ح - محرومیت از اشتغال به حرفه دامپزشکی از یک تا پنج سال در تمام نقاط کشور با تأیید هیأت عالی انتظامی.

ط - محرومیت دائم از اشتغال به حرفه دامپزشکی در تمام نقاط کشور با تأیید هیأت عالی انتظامی.

ماده 21- مجازاتهای موضوع ماده (20) این آیین نامه با رعایت شرایط به شرح زیر اعمال می شود:

1. متخلفان از یکی از بندهای (1 و 2) ماده (5) آیین نامه حسب مورد به یکی از مجازاتهای مقرر در بندهای (الف تا ه) محکوم می گردند.

2. متخلفان از یکی از بندهای (3 تا 16) ماده (5) آیین نامه حسب مورد به یکی از مجازاتهای مقرر در بندهای (ب تا و) محکوم می شوند.

3. متخلفان از یکی از بندهای (17 تا 21) ماده (5) آیین نامه حسب مورد به یکی از

مجازاتهای مقرر در بندهای (ج تا ز) محکوم می‌گردند.

4 - متخلفان از یکی از بندهای (22 تا 25) ماده (5) آیین‌نامه حسب مورد به یکی از

مجازاتهای مقرر در بندهای (ج تا ح) محکوم می‌شوند.

5 - متخلفان از بند (26) ماده (5) آیین‌نامه حسب مورد به یکی از مجازاتهای مقرر در

بندهای (ه تا ط) محکوم می‌گردند.

ماده 22- با قطعیت آرای محرومیت از اشتغال به حرفه دامپزشکی، اشتغال محکوم‌علیه در زمینه محکومیت یادشده در مدت محرومیت در بخشهای غیردولتی (خصوصی، تعاونی، خیریه) ممنوع است.

فصل چهارم - صدور رأی و اجرای احکام و تجدید نظر خواهی

ماده 23- رأی هیأت بدوی با امضای رییس هیأت و در غیاب وی با امضای نایب رییس به طرفها ابلاغ و رونوشت رأی صادره جهت استحضار برای هیأت عالی انتظامی ارسال می‌گردد.

ماده 24- مهلت تجدید نظر خواهی از آرای هیأت‌های بدوی (20) روز پس از ابلاغ کتبی رأی بهمحکوم‌علیه می‌باشد.

ماده 25- تجدید نظر خواه باید در مدت یاد شده اعتراض خود را به صورت کتبی به دبیرخانه هیأت بدوی مربوط و یا هیأت عالی انتظامی تسلیم و رسید دریافت نماید.
تبصره - در صورت تسلیم اعتراضیه، هیأت بدوی مکلف است ظرف مدت (10) روز لایحه اعتراضی و پرونده ذی‌ربط را به هیأت عالی انتظامی ارسال نماید.

ماده 26- اعضای هیأت‌های بدوی یا عالی انتظامی در موارد زیر حق شرکت در جلسات

رسیدگی راندارند:

الف - عضو هیأت با متهم قرابت سببی یا نسبی تا درجه دوم از طبقه سوم داشته باشد.

ب - عضو هیأت با متهم دعوای حقوقی یا جزایی داشته یا در دعوای طرح شده ذی نفع

باشد.

ج - عضو هیأت به نحوی در وقوع تخلف موضوع پرونده تحت رسیدگی شریک بوده یا مدعی

تخلف در پرونده تحت رسیدگی باشد.

ماده 27- رأی هیأت عالی انتظامی با امضای رییس هیأت و در غیاب وی با امضای نائب

رییس ابلاغ می شود.

ماده 28- احکام قطعی هیأت بدوی و آرای هیأت عالی انتظامی در مورد مشمولان این

آیین نامه برای کلیه دستگاههای ذی ربط اعم از دولتی و غیردولتی لازم الاجراست.

ماده 29- ابلاغ آراء و سایر اوراق موضوع این آیین نامه از طریق پست سفارشی و یا

مأمور ابلاغ سازمان نظام دامپزشکی و حسب مورد از طریق سازمان دامپزشکی کشور برابر

مقررات قانون آیین دادرسی مدنی صورت می گیرد.

تبصره - تشخیص صحت ابلاغ حسب مورد با هیأت بدوی و یا هیأت عالی انتظامی رسیدگی

کننده است.

ماده 30- مسؤولیت پیگیری اجرای احکام صادر شده با سازمان نظام دامپزشکی جمهوری

اسلامی ایران است.

ماده 31- پرداخت هرگونه وجهی به اعضای هیأت های موضوع این آیین نامه به عنوان حق

حضور در جلسه و یا حق تحقیق به موجب دستورالعملی که به تصویب شورای مرکزی سازمان نظام

دامپزشکی جمهوری اسلامی ایران می رسد خواهد بود.

محمدرضا عارف - معاون اول رییس جمهور